

שיעור יומי ליום שלישי י"ד מordan ושות מקרא ואחד תרגום – יט – פרשת וירא

לב על הרים עליים היללו שלא יכiero בכם, וזה היא עצה נכוּה (בראשית וכה). סורו נא. עקמו את הדרך לבתי דרכך עקלתון, שלא יכiero שאם נכנין שם, לך נאמר "سورו" (בראשית וכה). ולינו ורחציו רגליכם. ובci רבן של בני תחלה ואחרך ליה? ועוד, שהרי אברם אמר להם תחלה ורחציו רגילהם, יעיללו עלי ויאמרו: יכבר עבורי שני ימים או שלשה, שבאו לביתך ולא הודיעני, לפיכך אמר: מوطב שיתעכבו פאן באבן ורגילהם, שייהיו נראהין במו שבאו עבשו. לפיכך אמר: "לינו" תחלה ואחרך רחצו. ויאמר לא. ויאמרם אמור: "בן פעשה", מפאן שפסרבין לקטע ואין מסרבין לאגדול (בראשית וכה). כי ברוחך גלין. הרי כי ממש בלאשון אלא, שאמרו: לא נסור אל ביתך, אלא בrhoובה של עיר גלין.

(ג) **וינפערם מאר ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו וייעש**
להם משטה ומוצאות אפה ויאכלו:
כ"ז ויסרו אליו. עקמו את הדרך לצד ביתו. ומצות אפה. פטח היה.

(ד) **טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו**
על-הבית מגער ועד-זקן כל-העם מקצתה:
כ"ז טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם. כי נדרש בבראשית ר'בה: "טרם ישכבו, ואנשי העיר היה בפיהם של מלאכים, שהי שׂואלים לו: מה טיבם ומעשיהם? והוא אומר להם: רבם רשעים. עודם מרבירים בהם, "وانשי סדם וגנו". ופשטו של מקרא: "wanasi ha'ir", אנשי העיר, נשבו על הבית. ועל עטהו רשעים, נקאים: "אנשי סדם", כמו שאמר הכתוב: "אנשי סדם רעים וחטאיהם". כל-העם מקצתה.

מקצתה העיר עד הקצה, שאין אחד מהם מוחה בידם, שאפלו צדק אחד אין בהם. כ"ז טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם. כי נדרש בבראשית ר'בה: "טרם ישכבו, ואנשי העיר היה בפיהם של מלאכים, שהי שׂואלים לו: מה טיבם ומעשיהם? והוא אומר להם: רבם רשעים. עודם מרבירים בהם, "wanasi ha'ir", אנשי העיר, נשבו על הבית. ועל עטהו רשעים, נקאים: "אנשי סדם", כמו שאמר הכתוב: "אנשי סדם רעים וחטאיהם". כל-העם מקצתה.

(ה) **וינקראו אל-לוט ויאמרו לו איה האנשים**
אשר-באו אליך הלילה הוציאם אלינו וננדעה
אתם:
כ"ז וננדעה אתם. במשפט זכר, כמו: "אשר לא ידע איש" (בראשית וכה).

(ו) **ויצא אליהם לוט הפתחה והדלה סגר אחורי:**
ויאמר אל-נא אחיך תרעוז:

(ח) **הנה-נא לי שני בנות אשר לא יידעעו איש**
אוץ-אה-נא אתה אליכם ועשו להן בטוב בעיניכם
רק לאנשים האל אל-תעשו דבר כירעל-בן באו
בצל קרתיה:
כ"ז האל. כמו האלה. כירעל-בן באו. כי הטובה הזאת תעשו לבורי, על אשר באו בצל קורתיה,

פרוגום: בטלל שרותה. פרוגום של קורה: שרותה.

(ט) **ויאמרו גש-הלאה ויאמרו האחד בא-לגור**
וישפט שפט עתה גרע לך מהם וינפער באיש
בלוט מאר ויגשו לשבר ההלת: